

Opbygningen af socialsystemer, velfærdssystem, er et rent nationalt anliggende. Der har EU intet at gøre. Det eneste punkt, hvor EU har kompetence, når det gælder social sikring, er med hensyn til vandrende arbejdstagere, det vil sige, når man bevæger sig over grænserne og skal arbejde i et andet land. Hvis f.eks. en dansker vil arbejde i England eller i Tyskland eller i Spanien, er det selvfølgelig fornuftigt at have nogle fælles regler, som sikrer, at denne dansker er omfattet af en social sikring i det land, hvor vedkommende arbejder.

Ligesådan skal en tysker eller en englænder, hvis de kommer til Danmark og arbejder, være sikret af nogle bestemte regler, og der er det selvfølgelig fornuftigt at fastsætte et fælles sæt regler for EU-lande, og der har EU så kompetence. Men hr. Peter Skaarup ved udmærket godt, at det enkelte land fuldstændigt selv beslutter, hvordan man vil opbygge sit eget sociale system. Så stop nu den form for skræmmekampagne. Det er alligevel ikke troværdigt.

Det, der er faren ved, at forhandlingerne nu er brudt sammen, er jo, at vi får Europa brækket over igen. At der er nogle lande, der siger, at nu går vi så bare videre for os selv. Så får vi et første- og andenklassens Europa, og det var det, vi skulle væk fra. Da vi som formandskab stod i spidsen for udvidelsen af EU, var det for at skabe et helt og samlet og solidarisk Europa. Og det er den reelle fare ved, at forhandlingerne nu er brudt sammen, at vi så får brækket Europa op igen, og derfor handler det om hurtigst muligt at få genoptaget forhandlingerne og skabt enighed om en ny traktat.

Peter Skaarup (DF):

Indledningsvis vil jeg lige sige til det med flertalsafgørelser, at dels mener jeg ikke, at statsministeren har ret i vurderingen af, at EU ikke kan blande sig på det sociale område. Det skyldes, at man i konventets del III-tekst flere steder nævner det mål, at man skal have en harmonisering af det sociale område inden for EU.

Det kan så godt være, at statsministeren vil fastholde, at det skal være med enstemmighed, hvis det måtte ske i den retning. Men spørgsmålet er bare, om vi kan fastholde den enstemmighed, fordi det italienske formandskab bl.a. lagde op til, at man efterfølgende kan overføre områder, hvor der er enstemmighed – altså hvor Danmark kan nedlægge veto – til områder med flertal.

Så vil jeg spørge statsministeren, der lægger meget vægt på, at det er vigtigt at få forfatningstraktaten gennemført for at kunne tage hensyn til, at vi nu bliver flere lande i EU, om det argument egentlig ikke falder lidt væk nu. Det, der sker fra den 1. maj, er, at der kommer en østudvidelse med det gamle grundlag, altså med det grundlag, vi kender fra Nicetraktaten og de andre traktater, som bl.a. Danmark har taget stilling til. Men østudvidelsen kommer jo sådan set, uanset at man så ikke opnår enighed om en forfatningstraktat. Mit spørgsmål er, om statsministeren ikke vil give mig ret i, at et af de argumenter, der hidtil har været, nemlig hensynet til østudvidelsen, falder bort, fordi østudvidelsen egentlig kan fungere udmærket. Det er også det, som Tony Blair er inde på.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard som medspørger.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår heller ikke helt statsministerens udtalelser om, at en ny traktat er en forudsætning for østudvidelsen. Det troede jeg var Nicetraktaten. Det var i hvert fald det argument, hr. Anders Fogh Rasmussen i sin tid brugte for at sige ja til Nicetraktaten, nemlig at det var vigtigt at hensyn til østudvidelsen. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå, men det kan statsministeren jo så afklare.

Kl. 13.15

Det andet spørgsmål, jeg har, er i forbindelse med, at statsministeren siger, at det var en god aftale, der var, og det var sørgeligt, at den ikke faldt på plads. Er statsministeren så sikker på, at den danske befolkning er glad for den unionsforfatning, som statsministeren forhandlede dernede? Frygter statsministeren ikke en lille smule, at når det kommer til en folkeafstemning, når det med stemmevægtene er blevet afklaret, vil det blive afvist af den danske befolkning, fordi det faktisk er en ret dårlig traktat med mange store problemer?

Og hvad vil statsministeren under alle omstændigheder f.eks. i det kommende halve år gøre for, at der kommer en diskussion, hvor statsministeren får mulighed for at overbevise den danske befolkning om de lyksaligheder, han mener der ligger i den traktat?